

[Ole Olsen.]

stillet, om, at i justervæsenet skal indtægterne bringes op til udgifterne, og det er sådan set et meget simpelt forslag. Vi mener, at der her bliver givet nogle tilskud til erhvervslivet, som er urimelige. Vi mener, at erhvervslivet bør betale for, hvad det koster at have justervæsenet.

Jeg har bemærket, at Danmarks retsforbund har tilsluttet sig dette ændringsforslag, og det er jeg måske lidt ked af på grund af den reaktionære stilling, som Danmarks retsforbund i øvrigt har til de fleste lovforslag, men det er da i orden. Jeg har også bemærket, at fremskridtspartiet ikke har sluttet sig til os. Jeg har set, hvad fremskridtspartiet vil med justervæsenet. Man mener åbenbart, at det skal nedlægges, og man mener åbenbart, at om et 1 kg lod vejer 800 g eller 1.200 g er ligegyldigt. Det må forbrugerne bare finde sig i, og det er en stilling, jeg forstår. Det er den mest yderliggående liberalisme, og det vil jeg da godt snakke med fremskridtspartiet om. Jeg synes, det er meget sølle, at fremskridtspartiet ikke kan slutte sig til SFs krav om – det er jo meningen de fleste steder inden for handelsministeriets område – at erhvervslivet skal betale for den service, det får.

Der mangler altså ca. 2 mill. kr., for at erhvervslivet fuldt ud betaler for den service, man faktisk får fra justervæsenet, og jeg vil godt sige til handelsministeren, at jeg forstår ikke, at handelsministeren ikke kan støtte forslaget om, at erhvervslivet fuldt ud skal betale for denne service, det får fra justervæsenet. Man søger med lys og lygte for at finde besparelsesforslag, men erhvervslivet skal åbenbart skånes for disse 2 mill. kr. Den første bebrejelse er til handelsministeren, og den anden er faktisk til fremskridtspartiet.

Jeg tror ikke fremskridtspartiet for alvor mener, at justervæsenet skal afskaffes. Jeg nægter at tro det. Det kan ikke være sådan, at det er ligegyldigt, om forbrugerne bliver snydt, så vandet driver af dem. Hvis det ikke er fremskridtspartiets virkelige mening, så må fremskridtspartiet faktisk stemme for SFs forslag, der siger, at erhvervslivet fuldt ud skal betale for den service, man får ved at vægt og mål osv. bliver justeret af justervæsenet. Fremskridtspartiet må nødvendigvis mene, at vi skal have et justervæsen, og at erhvervslivet fuldt ud skal betale for det.

Det er et af de få områder inden for han-

delsministeriets område, hvor erhvervslivet får et skjult tilskud – understreget, det er et skjult tilskud – og jeg mener altså, det er et tilskud, der bør afskaffes så hurtigt som muligt. Derfor bør SFs forslag om, at man forhøjer afgifterne med ca. 2 mill. kr., få støtte i hvert tilfælde både fra socialdemokratiet og fra fremskridtspartiet og også fra andre sider. Det er desværre kun retsforbundet, som har støttet os i det.

Det andet, jeg vil sige noget om, er boligtilskuddene. Der er stillet en række forslag fra DKPs side om forhøjelse af rentesikringen og meget andet. Jeg bemærkede, at hr. Albertsen var meget flot i sin afvisning. Meget hånligt fejede han det til side og sagde, at det var overbudspolitik. Jeg vil gerne sige til socialdemokratiet og specielt til hr. Albertsen, at det er det ikke. Hvad sker der faktisk på boligområdet? Ja, der sker det, at i 1974 og en årrække derefter har vi haft en meget høj rente. Og hvem har købt obligationerne? Det har Nationalbanken i stort omfang gjort. Det vil sige, at de, der har boligerne, betaler til Nationalbanken. Nationalbankens overskud går for størstedelen – jeg understreger for størstedelen – ind i statskassen. Det vil sige, at de boligtagende betaler statskassen den overrente, de har, og så synes man, det er urimeligt at sætte renten ned. Det er regeringen, det er statskassen, der lever højt på den alt for høje rente, man får fra boligerne.

Jeg synes, socialdemokratiet burde erkende – det vil jeg gerne sige specielt til boligministeren og til finansministeren – hvordan situationen er, at man tjener tykt på folk, der betaler en meget høj rente, og, hr. statsminister, så burde man erkende, at der ikke var noget urimeligt i, at man lavede en særordning og gav pengene tilbage til de folk, som faktisk betalte den alt for høje rente. Man kunne gøre det ved Brøndby Strand. Jeg kan ikke huske, hvor meget det er, der går ind, men Nationalbankens renteindtægt af obligationer ligger hvert tilfælde omkring 1 mia. kr. om året eller mere. Der er afleveret et overskud til statskassen, så vidt jeg erindrer på 600-700 mill. kr. sidste år. Finansministeren bedes korrigerer mig, hvis jeg tager fejl. Det er penge, der stort set er tjent på, at folk betaler en alt for høj husleje, som går ind via en rente, og så vover hr. Albertsen i dag at sige fra denne talerstol, at det er overbudspolitik at sige, at man skal give tilskud til det.

DKPs samlede forslag om boligsikring osv. drejer sig ikke om andet og mere, end at største-